

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10461

гр. София, 28.11.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в закрито заседание на 28.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

като разгледа дело номер **6386** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 157 ал.2 от Данъчно-осигурителният процесуален кодекс/ДОПК/.

Образувано е по искане на „Енкканто“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], ет.4 чрез адв.Ч.-САК от 22.11.2023г., за спиране на действието на РА № Р-22002322003136-091-001/13.01.2023г., издаден от С. А., в качеството и на орган възложил ревизията и Р. С. - ръководител на ревизията, в частта с която е изменен и потвърден с Решение № 466/12.04.2023г. на директора на дирекция ОДОП.

Ответната страна – директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП изразява становище за неоснователност на искането.

Съгласно разпоредбата на чл. 157, ал. 2, изречение последно от ДОПК, искане за спиране на изпълнението може да се прави само за частта от ревизионния акт, която е обжалвана пред съда. Следователно, за да е допустимо за разглеждане подадено до административния съд искане за спиране на изпълнението на един ревизионен акт, то същото се предпоставя от валидно и допустимо обжалване на същия акт, като подлежи на спиране тази част от ревизионния акт, която се обжалва. Искането за спиране на изпълнението на ревизионен акт е направено в хода на делото по оспорване РА № Р-22002322003136-091-001/13.01.2023г., издаден от С. А., в качеството и на орган възложил ревизията и Р. С. - ръководител на ревизията, в частта с която е изменен и потвърден с Решение № 466/12.04.2023г. на директора на дирекция ОДОП. .

Общият принцип, залегнал в разпоредбата на чл. 157, ал. 1 ДОПК е, че обжалването на ревизионния акт не спира неговото изпълнение. С чл. 157, ал. 2 ДОПК е предвидена възможност за жалбоподателя да иска от административния съд спиране изпълнението на оспорения ревизионен акт при изпълнение на определени предпоставки, предвидени в чл. 157, ал. 3 ДОПК. Съгласно посочената разпоредба

към искането се прилагат доказателствата за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите, а когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер, като в тези случаи се прилагат съответно разпоредбите на чл. 153, ал. 3 – 5 ДОПК.

Успоредно с това съдът съобрази:

С молба от 07.11.2023г. жалбоподателя е предявил първо поред искане за спиране предварителното изпълнение на РА, като по него съдът се е произнесъл с определение № 9909 от 14.11.2023г. с което искането е отхвърлено. Срещу определението е депозирана частна жалба от 20.11.2023г., по отношение на която и с разпореждане от 23.11.2023г. съдът е постановил да се изпрати препис на ответната страна с 3-дневен срок за отговор след изтичането на който делото да се изпрати във ВАС за произнасяне.

По същество с настоящото искане, под формата на предпоставки за спиране изпълнението на РА, жалбоподателят излага аргументи неза неправилност на оспореното определение, такива, каквито е изложил с частната жалба. В този смисъл съдът счита, че е налице основание за недопустимост на искането по чл. 159 т.7 АПК. В допълнение към посоченият извод е факта, че в искането от 22.11.2023г. не се твърди настъпването на нови обстоятелства/преценката за наличието им е въпрос по същество, твърдението за наличието на такива е елемент от допустимостта/.

В този смисъл непрестанното подаване на едно и също искане без наличието на нови факти и обстоятелства, придружено с жалби срещу постановените актове на съда следва да се квалифицира като превратно упражняване на правото на защита и способ за преодоляване стабилитета на съдебните актове, какъвто способ не регламентират нито нормата на чл.157 ДОПК, нито нормата на чл.166 АПК, а настъпва единствено и като следствие от правомощията на касационната инстанция по чл.229 и сл. от АПК. И доколкото наличието на нови факти и обстоятелства по силата на чл.166 ал.1 изр.второ АПК е обстоятелство подлежащо на преценка при разглеждане основателността на искането, то наличието на висящ съдебен спор въз основа на същите факти, твърдения и обстоятелства води до извод за недопустимост на подаденото искане. В хипотеза като настоящата и при отмяна на оспореното определение от страна на ВАС, процесното искане би било недопустимо, като подадено от лице без правен интерес. Същевременно бързият ред за разглеждане на исканията по чл.157 ДОПК вр. чл.166 АПК не допуска спиране производството до произнасяне от страна на ВАС по предходно подадената жалба, третираща абсолютно същите факти и обстоятелства.

Наличието на идентитет между факти и твърдения в депозираната частта жалба и настоящото искане обуславя извода, че предмет на искането е всъщност преразглеждане на един постановен съдебен акт, намиращ се във фазата на инстанционен контрол, което е допълнителен аргумент за неговата недопустимост.

Поради изложеното и на основание чл. 159 т.7 АПК, Административен съд, С. - град, III отделение, 74 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на „Енкканто“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], ет.4 чрез адв.Ч.-САК от 22.11.2023г., за спиране на

действието на РА № Р-22002322003136-091-001/13.01.2023г., издаден от С. А., в качеството и на орган възложил ревизията и Р. С. - ръководител на ревизията, в частта с която е изменен и потвърден с Решение № 466/12.04.2023г. на директора на дирекция ОДОП.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от съобщението за постановяването му до страните.

СЪДИЯ: